

VIJESTI IZ INOZEMSTVA

PETNAESTA OBLJETNICA IZBORA ZA PAPU IVANA PAVLA II.

Za 15. obljetnicu izbora za papu Ivana Pavla II. održan je u dvorani za primanje u Vatikanu svečani koncert s praiizvedbom *Benedictus* Krzystofa Pendereckog i ponovnom izvedbom *Mise u C-duru* L. van Beethovena i Brucknerov *Te Deum*. Izvoditelji su bili Simfonijski orkestar i kor Srednjenjemačkog radija, Sona Ghazarian, James Wagner i Boris Carmeli. Koncertom je ravnao Daniel Nazareth.

K.

SEMINAR ZA ORGULJE KOD STUDIJA AUGSBURG

Seminar za orgulje 94/I. *Antonio de Cabazón* – od 15. do 17. travnja 1994. u Deubachu kod Augsburga.

Seminar za orgulje 94/II. *Jahann Pachelbell* – od 2. do 4. studenoga 1994. na Arp-Schnidger orguljama crkve sv. Ludgerusa u Nordenu u Istočnoj Friškoj (Norden in Ostfriesland).

Obavijesti se mogu dobiti na: Studio XVII Augsburg, Deubach, Am Mühlanger 16, D-86459 Gesserthausen Tel. (082-38) 33 68. Fax (082-38) 56 72

K.

OBAVIJEST SURADNICIMA

Molimo suradnike da svoje rukopise za broj
1. 1994. pošalju najkasnije do
10. veljače 1994.

PRIKAZI

PRIREĐENO JE ZA TISAK
(I TRAŽI IZDAVAČA/IZDAVAČE)
ČETVRTO IZDANJE CITHARAE OCTOCHORDAE
Izak Špralja – Lovro Županović

Glazbeni zbornik iz XVIII. stoljeća s latinskim nazivom CITHARA OCTOCHORDA pripada onim, nažalost, nerijetkim dobrima hrvatskog naroda koja kao neosporni dobitak iz

njegova kulturnoga naslijeđa u njemu, međutim, još uvijek traju više legendom nego rezultatima sustavnih i ozbiljnih znanstvenih proučavanja.

Iako se zbog toga ideja o priređivanju suvremenoga, a po redu četvrtoga, izdanja spomenutoga zbornika nametala već duže vrijeme, do početka njezina ostvarivanja dolazi tek u drugoj polovici 1975. godine. Tada je, naime, na poticaj L. Županovića formirana skupina glazbenikâ, većinom profesorâ na *Institutu za crkvenu glazbu* (danas s imenom "Albe Vidakovića") pri Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Skupina je u sastavu Vl. Fajdetić, A. Klobučar, M. Leščan, A. Milanović, I. Špralja, Đ. Tomašić i L. Županović te M. Gavazzi i A. Šojat entuzijastički i u organizaciji Instituta započela raditi na ostvarenju zamišljenoga pothvata. Djelo je trebalo biti složeno u dva sveska: I. faksimil pretiska trećeg izdanja CO, II. komentari, napjevi, studije te ostali znanstveni aparat. Pošlo se od trećega izdanja CO zbog njegova tiskanja u tadašnjem Zagrebu, što je svakako predstavljalo onodobni veliki nakladnički pothvat, a za prilike u kojima je spomenuta skupina počela raditi sa skromnim brojem prikladne inozemne literature. Posao je bio završen već sredinom sljedeće (1976.) godine.

Zato je Olga Šojat – objavljujući u drugoj knjizi hrvatskih kajkavskih pisaca XVII. stoljeća, tiskanoj u ediciji *Pet stoljeća hrvatske književnosti* (Zagreb, 1977.) mogla s pravom u završnim recima (uvodnog teksta za 8. izbor) napisati ovo:

"[...] Zbog toga treba pozdraviti nastojanje današnjih naših znanstvenih radnika koji pokreću novo, četvrto izdanje toga zbornika. Kad taj novi prinos hrvatskoj književnosti i muzici bude objavljen, *Cithara* će biti dostupna i 'običnim' čitaocima, a u znatnoj će mjeri biti olakšano i proučavanje dosad neriješenih problema koje ona pruža. Možda će se uporedo s time i kajkavskim rukopisnim pjesmaricama tada posvetiti veća pažnja." (Nav. dj., 404-405)

Suprotno očekivanju, ali u skladu s ondašnjim našim prilikama, spomenuti reči nisu pobudili pozornost ni odgovarajućih svjetovnih ni duhovnih čimbenika. Obavljeni posao je zbog toga "zaleđen" za bolja vremena, a u međuvremenu su pomrli neki od autora komentara (Fajdetić, Leščan, Milanović). Ali se došlo i do vrijednih dotad nedostupnih primjeraka stručne literature.

Nova hrvatska zbiljnost (nakon 1990.) označila je mogućnost "odleđivanja" ostvarenog projekta i Ministarstvo znanosti RH prihvatilo ga je u nizu iznimnih i značajnih djela za hrvatsku glazbenu kulturu.

"Odleđenoj" građi moralo se, međutim, prići zbog smrti spomenutih članova skupine i drugih razloga gotovo ispočetka. Taj posao obavili su Izak Špralja i L. Županović. Uzimajući u obzir iskustva priređivača upravo objavljenog *Pavlinskog zbornika* (K. Kos, A. Šojata i Vl. Zagorca), oni su doradili sve komentare u svjetlu novih, znanstveno utemeljenih muzikoloških spoznaja te proširili krug znanstvenika, pisaca studijâ, Sad su u prilici predati rezultate svoga rada našoj (a i inozemnoj) javnosti, dakako: kad (i ako) se nađu nakladnici.

Nisu riješene sve nejasnoće oko CO koje su im namrla prethodna izdanja, oni predaju ovo izdanje CITHARAE OCTOCHORDAE sa željom da što prije postane poticajno za nova i svrsishodnija znanstvena proučavanja i doreknuća dilemâ koje u ovom trenutku nije bilo moguće riješiti.